

Hüseyin Efendi

– Ahmet Yüksel · 26 Kasım 2012

Hüseyin E

Kendisi aslen Diyarbakır' lı olan, şişman yapılı tam bir toprak ağası görünümündeki Hüseyin efendi varlıklı biriydi. Evleri vardı arabaları vardı, maaşı vardı olması gereken her şeyi vardı onun olmayan tek şeyi ise huzuruydu. O da yanlış bir evlilik yapmış olmasındandı.

Bu Hüseyin Efendi zamanında nasıl olduysa talihsiz bir akraba kızıyla evlilik yapmıştı. Sonradan görme akraba köylü kızı eşi, kısa zamanda varlık içinde yaşarken lüks yaşama alışmıştı. İçinde bulunduğu ona göre bu baş döndürücü varlık onun başını döndürmüştü. Kadın Hüseyin efendiyle evlendikten birkaç sene sonra kadınlar arasında dostlar edinerek kumara başlamıştı ve Eşi Hüseyin efendiyle pek ilgilenmez olmuştu.

Hüseyin, efendi akraba kızı olan bu karsının bu kötü alışkanlığına mani olamayınca kendi kendini yiyordu ve huzuru başkalarında başka yerlerde başka kimselerde aramaya başlamıştı.

Karısı akraba kızı olduğundan ondan ne boşanabiliyordu ne de boşanma lafı edebiliyordu. Çünkü onların törelerinde evlendikten sonra boşanma denen bir olay olamazdı.

Evinde huzuru bulamayan bizim iri yapılı göbekli Diyarbakır' lı Hüseyin efendi, kendisine ilgi göstermeyen karısı yüzünden evini terk ediyor gidiyor sağda solda edindiği başkasının parasını yemekten hoşlanan içki dostlarıyla bir araya gelip meyhanelerde yiyip içiyordu.

Hüseyin efendinin zamanla bir erkek bir de kız çocuğu oldu. Çocuklar büyüdü ama büyüdükçe hep annesinin tarafında olan onlara göre sarhoş babalarından uzak, babadan daha çok annelerini seven çocuklar olmuştu.

Babaları bu arada içkiye alıştığından onu pek sevmiyorlardı. Oysa onlar, babalarının içkiye nasıl ve niçin alıştığını bilmiyorlar olayın bu tarafını hiç düşünmüyorlardı.

Bu durum da Hüseyin efendiyi kahrediyordu. Bir gün Hüseyin Efendi kendi kendine bir karar verdi. Artık çocuklarının bile sevmediği bu yaşadığı evi terk edip başka bir yerde yaşamayı düşündü. Yaşadığı yerdeki yaptığı işini gücünü artık büyümüş olan oğluna bırakarak başka bir şehirde huzuru aramaya başladı. Çoktandır hayalini kurduğu küçük bir Ak deniz kasabasına gelerek tek başına yerleşti artık tek başına bu küçük kasabada yaşayan biriydi.

Hüseyin, efendi zaman içinde burayı daha da çok sevdi eşinden çoluk çocuğundan uzak bu sahil kasabasında yeni dostlar edindi ve o dostlarıyla günlerini geçiriyordu artık.

Her sabah kalkıyor, kendi elleriyle hazırladığı kahvaltısını güneş alan denizi gören evinin balkonundaki manzara karşısında huzur içinde yapıyordu. Öğlen olunca da, giyinip kuşanıp süslenip sahile inip zamanını kendi gibi yalnız yaşayan orada dost edindiği yeni dostlarıyla bir deniz kenarındaki kafede çay içerek sohbet ederek geçiriyordu.

Evini yurdunu terk eden bizim bu, Hüseyin efendi varlıklı olduğu kadar bonkör de olduğundan bulunduğu bu yeni yerde, yeni dostlarla yemesini içmesini seviyordu. Elinde avucunda ne varsa onları,

onlarla paylaşıyor beraber yiyorlar ve beraber içiyorlardı.

Onun bu alışkanlığı, çevresindeki dost sayısının da yavaş, yavaş artmasına neden olmuştu.

Çevresindeki bu dostlarının içinde para avcısı dul kadınlar, aylaktan geçinmeye çalışan erkekler, kimleri ararsan vardı.

Bir gün güzel bir kadın Hüseyin efendiyle önceden tanışmış olan başka bir arkadaşıyla Hüseyin efendinin yanına çıka geldi oturdu.

Bu güzel alımlı dul kadın, Hüseyin efendinin namını duymuştu ve onu gözüne kestirmişti.

Kadın duldu ve çok güzeldi. Uzun boylu iri can yakan eşek gözleriyle insanı etkileyen bir esmer güzeliydi.

Önce sıradan konuşmalar başladı hal hatır soruldu derken, sonra yavaş, yavaş bu kadın Hüseyin efendiyle dostluğunu ilerletti.

Onun gibi dul olmasa' da dul sayılan en azından kendini öyle gösteren bizim Hüseyin efendi de, bu kadının görsel güzelliğinden çok etkilenmişti. Kadına iltifatlar ediyor ikramlarda bulunuyor onu çok beğendiğini kadının iri gözlerinin içine bakarak belli ediyordu.

Artık kadın Hüseyin efendinin gündüzleri ayrılmaz bir parçası olmuştu. Her gün öğleden sonra aynı yerde buluşuyorlar, aynı yerde beraberce yiyorlar içiyorlar sohbetler arasında geleni gideni denizin güzelliğini havasını soluyarak seyredip akşamı yapıyorlardı.

Aslında evini yuvasını terk etmiş kaderine küsmüş olan bizim Hüseyin, efendi başlangıçta kötü düşünceli biri değildi. Onunki sadece hoşça bir vakit geçirmek zamanını aradığı mutluluk içinde geçirmek evinden yuvasından kaynaklanan içindeki derdini tasasını bir nebze olsun unutabilmekti. Fakat Hüseyin, efendinin yeni tanıdığı bu güzel dul kadının iri siyah gözlerinin yaktığı ateşin altında yatan ise, günahkar dayanılmaz bir arzuydu ve bu durum Hüseyin amcaı etkisi altına alıyordu. Bu arzuyu bakışlarıyla Hüseyin, efendiye aktarmakta usta olan, parmakları kınalı kadın, bir rakkase kıvrakıyla Hüseyin amcaı çok kolay etkilemişti.

Alevler Hüseyin amcaı sarmıştı, söndürülmesi güç bir hale gelmişti. Artık Hüseyin efendinin de ruhunda zapt edilmesi güç istekler dolaşmaya başlamıştı.

Yine bir gün manolya ağaçlarının gölgelediği sahildeki bir gazinoda oturdular yediler içtiler eşsiz güzellikteki manzaranın içinde birbirleriyle sohbet ettiler.

Vakit akşam olmuştu evlere gitme zamanıydı, birlikte evlerinin bulunduğu yere doğru yürüdüler. Aynı mahallede oturuyorlardı, kadın Hüseyin efendinin bulunduğu sokağın birkaç sokak ötesinde oturduğunu söylüyordu.

Hüseyin efendinin evinin önüne gelince durdular ne kadının ne de Hüseyin efendinin orada ayrılmaya niyeti vardı.

Kısa bir düşündükten sonra birlikte Hüseyin efendinin yaşadığı eve girdiler.

Kadın dul Hüseyin, efendi de en az dul gibi evde tek başına yalnız yaşadığından ev kirlenmiş biraz da tozlanmıştı.

Kadın yardım bahanesiyle evi temizlemeye çalışırken ev sahibi Hüseyin Efendi de bir taraftan ona yardım ediyordu. Temizlik sırası artık mutfağa gelmişti. Mutfakta günlerdir yıkanmamış kirlenmiş tabaklar üst üste yığılı tezgâhın üzerinde temizlenmeyi bekliyordu.

Kadın tabakları yıkamaya çalışırken ona yardım eden içinde zapt edilmez arzuların dolaştığı Hüseyin efendinin eli kadının tenine değdi.

Artık ten tene değil ruha değmişti. Ten orada en muhteşem rahatlığı hissetmeye başlamıştı.

Çoktandır böyle bir çılgınlığı yaşamamış, sevişmeye hasret iri yapılı dev vücut, bir müddet sonra, bir anda bir çuval gibi yere yıkılıverdi mutfağın orta yerine serilip kalmıştı.

Kadın korkmuştu.

Hiç düşünmeden içindeki korkuyla kendini sokağa attı ve evine hiçbir şey olmamış gibi gitti temizlendi yattı.

Aradan iki gün geçmişti kadının içinde korku ve biraz da şüphe hala duruyordu. Hüseyin amcadan haber alamayan kadın, onu merak ediyordu kalktı giyindi kuşandı süslendi tekrar Hüseyin efendinin kaldığı evin yolunu tuttu eve vardı.

Önce kapıcıdan onu sordu, kapıcı iki gündür hiç görmediğini söyleyince kadın kendisinin de merak ettiğini söyleyerek evin kapısını polis çağırarak açtırdılar.

Polis Hüseyin efendiyi mutfakta yerde belden aşağısı çıplak hırıltılar içinde nefes alıp yatarken bulmuştu.

Hüseyin, efendi halen sağdı beyin kanaması geçirmiş düştüğü yerden kalkamayınca iki gün aynı yerde birinin kendini bulmasını beklemişti.

Derhal onu oradan alıp hastaneye kaldırdılar ama çok geç kalınmıştı kurtarmak mümkün değildi, üç beş gün sonra da Hüseyin efendi hastanede öldü.

Hüseyin, efendi hastanede iken haberi alan başka yerde yaşayan çocukları eşi yanına gelmiş durumu görmüşlerdi.

Polis Hüseyin efendinin arkadaşlık yaptığı zamanlarını beraber arkadaş olarak geçirdiği bu kadından bazı şüpheler ettilerse de kadın hakkında geçerli delil olmadığından, kısa bir tutukluluk halinden sonra bu dul kadın serbest bırakılır Fakat

Bir hayat kısa bir zevk uğruna böylece son bulur.

26 Kasım 2012